

серватория при Носковски и при Лешитицки въ Виена, удостоенъ съ премиитъ „Рубинщайнъ“ (1896) и „Падеревски“ (1898) — за два свои клавирконцерта, — концертиралъ съ голѣмъ успѣхъ въ Русия, Германия и Франция; за кратко време преподавателъ въ Хелзингфорсъ и Лвовъ, 1903—1906 е професоръ въ Виенската консерватория, а отъ 1908 — диригентъ на Варшавската филхармония, 1922—27 — директоръ на Варшавската консерватория. Творби: два концерта за пиано, една цигулка соната, две опери „Мария“ и „Протесилаосъ и Лаодимия“, както и транскрипции на пѣсни отъ Моцарто за пиано, а също и други творби за пиано.

Мембрана фр. *membrane* — е пергаментовъ листъ, направенъ отъ тънка, гъвкава животинска кожа, опънатъ много добре на една лека рамка, цилиндъръ или димитно платно, който и при най-леко удяране започва да трепти. Тъпанчето на ухото е най-добрия — естествения примѣръ за вибрираща М., чийто принципъ се използва въ физиката, а също и за направа на музикални инструменти — барабани отъ разни видове. Една слюдена плоча замѣства мембраната при фонографа.

Менгевайнъ, Карлъ — *Mengewein*, *Karl* — компонистъ и хоровъ диригентъ, род. 9 септ. 1852 въ Цаунроденъ (Тюрингия), умр. 7 апр. 1908 въ Гросъ Лихтерфелде при Берлинъ, диригентъ на разни хорови дружества тамъ и основателъ на „Ораторието общество“ (1888), компониралъ: кантатитъ „Госпожа музика“ и „Мартинъ Лютеръ“, една оратория — „Иванъ Кръстителъ“, единъ реквиемъ, пѣсни, мотети, хорове. Освенъ това, писалъ една „Школа за клавирната техника“ и единъ учебникъ — „Обучение на музикалния слухъ“ — едно ценно ръководство за работата върху слуха.

Менгелбергъ, Йозефъ Вилемъ — *Mengelberg*, *Josef Willem* — пианистъ, значителенъ диригентъ и компонистъ, род. 28 мартъ 1871 въ Утрехтъ, ученикъ на Вилнеръ и Йенсенъ въ Кьолнската консерватория, диригентъ на симфоническитъ концерти въ Амстердамъ, после на „Музейнитъ концерти“ въ

Франкфуртъ а/М., отъ 1913 — на Лондонската филхармония, а отъ 1921 на Националния симфонически оркестъръ въ Ню-Йоркъ, стоейки на чело, сжщевременно, на Филхармоничнитъ концерти въ Амстердамъ,

Вилемъ Менгелбергъ

имайки за замѣстникъ, презъ време на отсъствието си, Пиеръ Монтою. М. гостува съ успѣхъ на първокласнитъ симфонически оркестри въ цѣла Европа.

Менделсонъ, Арнолдъ Лудвигъ — *Mendelssohn*, *Arnold Ludwig* — значителенъ и плодовитъ компонистъ, род. 26 дек. 1855 въ Ратиборъ, училъ при Хауптъ, Вилзингъ, Льошхорнъ и др. въ Берлинъ; следъ заемане мѣста като органистъ, учителъ (въ Кьолнската консерватория) и др. въ разни градове — отъ 1919 е професоръ въ Берлинската „Академия на изкуствата“. За голѣмитъ му заслуги къмъ евангелската църковна музика, М. бива въведенъ въ *d-r ph. h. c.* отъ университетитъ въ Гисенъ и Тюбингенъ. Творби: две симфонии, една сюита за духовъ оркестъръ, единъ цигулковъ концертъ съ оркестъръ, два струнни квартета, две клавирни — една челова и една цигулкова, сонати, нѣколко голѣми вокални компози-